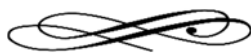

3. Приватбанк. Бухгалтерія он-лайн. URL: <https://privatbank.ua/business/bukhgaletriya-onlajn-dl-a-vashej-kompanii>

4. Ніколашин А. О. Проблеми електронного документообігу та шляхи їх вирішення. URL: <http://magazine.faaf.org.ua/problemi-elektronnoho-dokumentoobigu-ta-shlyahi-ih-virishennya.html>

5. Прес-служба Ощадбанку. URL: <https://www.oschadbank.ua/ua/press-service/news/koristuvachi-oschad-247-mozhut-zdiysnyuvati-platezhi-ta-perekazi-z-kartok-bud>

Липова Святослава Василівна
(*наук. керівник – д-р. екон. наук, професор Філінішин І. В.*)
Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ INTERNET-КОМУНІКАЦІЇ

Спілкування як особливого роду діяльність – це творча гра інтелектуальних та емоційних сил співбесідників. Це взаємне навчання партнерів, отримання ними нових знань під час обговорення предмета розмови. Спілкування – це досягнення встановлених кожною стороною мети переговорів (обмін думками, враженнями, інформацією).

Невербальне спілкування – вид спілкування, для якого характерне використання невербальної (безсловесної) поведінки і невербальних комунікацій як головного засобу передачі інформації, організації взаємодії, формування образу, думки про співрозмовника, здійснення впливу на іншу людину. Особливістю невербальної мови є те, що її виявлення обумовлене імпульсами нашої підсвідомості. Відсутність можливості підробити ці імпульси дає змогу нам довіряти цій мові більше, ніж звичайному вербальному каналу спілкування. У свою чергу вербальні символи (слова / звуки) є основним нашим засобом кодування ідей, призначених для передачі. Проте ми використовуємо і невербальні символи для трансляції повідомлень. У невербальній комунікації використовується будь-які символи, крім слів / звуків. Найчастіше невербальна передача відбувається одночасно з вербальною і може або підсилювати або змінювати зміст слів [2, с. 573].

Обмін поглядами, вираз обличчя, наприклад, посмішки і вираз несхвалення, підняті від здивування брови, жвавий чи зупинений погляд, погляд з виразом схвалення / несхвалення – усе це приклади невербальної комунікації. Використання пальця щоб вказати на предмет, прикривання рота рукою, дотик, млява поза також належать до невербальних способів передачі значення (змісту, інформації).

Спілкування охоплює усі сфери діяльності (і саме є діяльністю), а тому теорій спілкування, які намагаються сформувавши його закони, може бути нескінченно багато і всі вони будуть правильні.

У сучасному світі величезна кількість контактів здійснюється через мережу Інтернет, а особливо розвиненим каналом спілкування тут є соціальні мережі. Соціальні мережі – це веб-сайт або інша служба у Веб, яка дає змогу користувачам створювати публічну або напівпублічну анкету, складати список користувачів, з якими вони мають зв'язок, та переглядати власний список зв'язків і списки інших користувачів. Соціальні мережі стають простором формування та закріплення різноманітних культурних стереотипів.

Наприкінці минулого століття принципово змінився стиль життя людини, яка отримала змогу налагоджувати ті контакти, які є важливими та цінними для неї, найбільшою мірою відповідають її інтересам. Тепер для того, щоб взаємодіяти з представниками інших культур, їй не обов'язково навіть виходити з дому.

В інтернет-середовищі формується власний специфічний дискурс, який змінює характер взаємодії між індивідами. Соціальні мережі практично не піддаються зовнішньому контролю, не мають єдиного центру, а тому кожен має право діяти у них так, як вважає за потрібне.

Інтернет як сучасний засіб масової комунікації перетворює пасивного слухача в активного співучасника та співтворця. Сучасна людина не просто прагне дізнаватися про події, вона прагне їх створювати [2].

Соціальні мережі існували завжди, проте останні технічні розробки у сфері комунікації зробили їх домінуючою формою соціальної організації. Ми стали свідками приходу нової інформаційної ери, для якої характерною є самостійність культури у ставленні до матеріальної основи нашого існування [1, с. 153].

Відповідно до принципу вільної комунікації спільною для всіх користувачів соціальних мереж є фундаментальна цінність свободи слова та вільного висловлення думки. Наступний принцип проголошує можливість кожного знайти власне місце в мережі, а за відсутності такого – створити його самостійно – започаткувати власний дискурс. В Інтернеті людина / комунікант має змогу бути тим, ким себе називає, оскільки саме на основі цього очікування з часом формується мережа соціальної взаємодії [2, с. 65].

Згідно зі статистичними даними серед народжених наприкінці ХХ століття 96 % людей зареєстровані хоч б в одній соціальній мережі. Це свідчить про всеохопність комунікації та можливості сучасних комунікаційних каналів.

Соціальні мережі ніколи не зводяться до комунікаційних мереж, до переміщення наявної інформації. Будь-який соціальний суб'єкт може вільно обробляти, нагромаджувати, створювати нову інформацію, бути суб'єктом вільного волевиявлення і дії.

Особисті дані користувачів соціальних мереж (їх фотографії, біографічні дані та вподобання) стають підґрунтям для інтерпретації їх комунікативних актів. Комунікації в соціальних мережах можуть здійснюватися різними способами: за допомогою приватних повідомлень, коментарів, спілкування у групах, записів на «стіні», а також непрямим, пасивним шляхом: у вигляді поширень, стікерів, емодзі, «лайків» тощо.

Характерною для спілкування в соціальних мережах є значна візуалізація тексту, тобто використання різноманітних «смайликів», картинок та «гіфок», які відображають емоції, переживання чи ставлення до інформації людини та частково або повністю замінюють текст. Використовується також вживання акронімів – скорочених фраз або слів, утворених шляхом упущення голосних або аббревіатур. Це все пояснюється тим, що головним у спілкуванні є донести свою думку, передати емоції. Традиційні правила граматики та норми спілкування відходять на другий план, пріоритетним залишається змістове наповнення знаково-сміслових зображень.

Особливостями соціальних мереж є те, що інформаційне наповнення є неструктурованим, дискусії виникають спонтанно. Тривалість зберігання інформації є невизначеною, оскільки носій або модератор групи може видалити її в будь-який момент [3, с. 61].

Спілкування в соціальних мережах викликає зміну сприйняття часу та простору. Якщо раніше основою людського суспільства була прив'язаність людини до конкретного місця роботи та середовища проживання, то сьогодні, враховуючи нові комунікативні можливості, зв'язок з локальним середовищем помітно слабшає.

Однією з комунікаційних мереж, які сьогодні активно використовуються, є електронна пошта (e-mail). Термін «електронна пошта» використовується для опису різних систем передачі даних в електронному вигляді через телефонну мережу або іншу мережу передачі даних.

Перевагою електронної пошти є її безкоштовність: автор листа і його одержувач платять тільки за користування Інтернетом. Нарешті, для відправки електронного ділового листа не потрібен посередник в особі звичайної пошти або служби кур'єрської доставки – достатньо комп'ютера, приєднаного до мережі Інтернет, і відповідного програмного забезпечення [1, с. 154].

Нагадування про те, що головною перевагою електронної пошти є її оперативність, не випадкове. Пересилання інформації від одного e-mail-абонента до іншого відбувається в режимі реального часу. При цьому лист – у разі тимчасової відсутності адресата – чекатиме його в «поштової скриньці» стільки, скільки буде потрібно, і якість інформації від цього зовсім не

постраждає. Безсумнівною перевагою електронної пошти є і те, що доступ до цієї послуги, до «поштової скриньки», можна отримати з будь-якого комп'ютера, приєднаного до мережі Інтернет.

Однією з виразних ознак інтернет-комунікації є доступна можливість формування лексикографічної бази. Вітчизняні дослідники визнають, що «при появі нового соціально-культурного явища користувачі самі формують лексикон, який обслуговує це явище. Відповідно, одразу в Інтернеті з'являються словники різного соціолінгвістичного спрямування» [3, с. 57]. Зазвичай більшість запропонованих слів походять з веб-сайтів соціальних мереж. Отже, можна припустити, що соціальні мережі не тільки утворюють нові лексичні структури, але й несуть відповідальність за поширення цих слів.

Можна зробити висновок про те, що неможливість адекватного обміну емоціями в процесі віртуального спілкування призводить до пошуку нових форм їх вираження за допомогою друкованого тексту, використання спеціальних символів та графічних зображень, звукових сигналів, а також збільшення числа емоційно насичених слів. Фізична відсутність прямого контакту між співрозмовниками призводить до того, що почуття не лише висловлюють, але й приховують. Дуже важко дізнатися про справжні почуття співбесідника, не зазирнувши йому у вічі. А погляд може сказати чимало, навіть коли сам цього не бажаєш.

Список використаних джерел

1. Палій С. В. Соціальні мережі як засіб комунікації електронного навчання. *Управління розвитком складних систем*. 2013. Вип. 13. С. 152–156.
2. Почепцов Г. Г. Теорія комунікації. М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 2001. 656 с.
3. Шапіро О. О. Масова комунікація в on-line вимірі: зміна парадигми. *Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого*. 2013. № 2. С. 57–65. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnyua_2013_2_9.pdf
4. Огороднік К. Особливості інтернет спілкування. *III студентська конференція НУОА «Лінгвокогнітивні та соціокультурні аспекти комунікації»*. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2012/osoblyvosti-internet-spilkuvannya/>

Лобурець Карина Андріївна
(*наук. керівник – канд. філос., доц Вощенко В. Ю.*)
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»,
м. Полтава

ОЦИФРОВУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ ЯК ЗАСІБ АВТОМАТИЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ

Оцифровування документів – це процес переведення паперових документів в електронний формат за допомогою сканера. Це важливий етап оптимізації документообігу, що забезпечує ефективну та успішну роботу організації, установи або її підрозділу, сприяє упорядкуванню документації та створює зручну систему доступу до неї.

Найчастіше для пошуку необхідного документа доводиться витратити багато часу та зусиль, а може виникнути ситуація, коли один і той самий документ потрібен водночас декільком співробітникам – у такому разі доводиться робити його копію.

Крім того, варто зазначити, що повсякденне користування паперовими документами призводить до їх пошкодження, а іноді до «втрати», якщо помилково розмістити «справи» в архіві. Щоб уникнути таких проблем, необхідно просто забезпечити оцифровку паперових